

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה מיכל בר

תובע ירון מאירי

נגד

נתבע גיא ברנע

פסק דין

1 מונחת לפניי תובענה לפיצוי כספי בגין משלוח הודעות 'ספאם', מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת
2 (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **החוק או חוק התקשורת**).

3
4

רקע כללי וטענות הצדדים

5 1. התובע, מר ירון מאירי, פנה אל הנתבע, מר גיא ברנע, במהלך שנת 2017, באמצעות אתר
6 האינטרנט של הנתבע, wix-master, והתעניין באפשרות שהנתבע יבנה עבורו אתר אינטרנט.
7 לטענת התובע, במהלך פנייה כאמור לא נתן הסכמתו למשלוח דברי פרסומת. במענה לפנייה זו
8 קיבל התובע הודעת דואר אלקטרוני מהנתבע לפיה פנייתו התקבלה ותטופל בהקדם האפשרי.
9 בתגובה להודעה זו השיב התובע: "**הסר ומהר**". הנתבע מצדו השיב: "**להסיר ממה ירון?**
10 **בסה"כ קיבלת תשובה שפנייתך התקבלה...**". לאחר הדברים האלה, התקבלו אצל התובע 10
11 הודעות דואר אלקטרוני ו-4 הודעות לטלפון הנייד, אשר על פי הנטען מהוות הודעות 'ספאם'.
12 יוער, כי כלל ההודעות, לרבות ההודעה הראשונה שבמסגרתה נאמר לתובע כי פנייתו תטופל
13 בהקדם, התקבלו מאתר fly-guy, שהינו אתר הבית הראשי של הנתבע, המאגד את כלל
14 השירותים שהנתבע מעניק לעסקים קטנים.

15

16 2. הנתבע, מצדו, טוען שלוש טענות הגנה מרכזיות. האחת, כי התובע נתן הסכמתו לקבלת דברי
17 פרסומת בעת פנייתו הראשונית לנתבע באמצעות האתר. השנייה, כי אף אם לא ניתנה הסכמה
18 מראש, הרי שההודעות נשלחו כדין, בהתאם לחריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.
19 השלישית, כי התובע הינו תובע סדרתי, שהפך את הגשת התביעות לפי סעיף 30א לחוק
20 התקשורת למקצועו ואף משדל אחרים להגיש תביעות דומות בהדרכתו. אדון להלן בטענות
21 ההגנה של הנתבע על פי סדרן.
22

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

הסכמה לדיוור

1

2 3. כידוע, תיקון מס' 40 לחוק התקשורת, הנודע כ'חוק הספאס', חוקק במטרה למנוע את המטרד
3 שבהפצת הודעות פרסומת בלתי רצויות, באמצעות רשתות תקשורת. סעיף 30א(ב) לחוק קובע
4 את האיסור הבסיסי, בזו הלשון:

5 **"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת**
6 **חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא**
7 **קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות**
8 **בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת..."**
9

10 4. הכלל הבסיסי אוסר, אפוא, על מפרסם לשלוח דבר פרסומת לנמען, מבלי שהלה נתן הסכמה
11 מפורשת לכך, בכתב. "דבר פרסומת" הוגדר בחוק התקשורת, בין היתר, כ-"מסר המופץ באופן
12 מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת"; ו-
13 "מפרסם" הוא "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו
14 של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את
15 מטרותיו [...] או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר" (סעיף 30א(א) לחוק
16 התקשורת).

17
18 5. בענייננו, דומה כי אין מחלוקת בין הצדדים כי ההודעות שנשלחו הינן בבחינת "דבר פרסומת".
19 עוד אין מחלוקת כי יש בתוכן ההודעות כדי לקדם את עסקיו של הנתבע, המאוגדים, כאמור
20 תחת האתר הראשי fly-guy, ומשכך הנתבע נחשב כמפרסם בהתאם להוראות החוק.
21 המחלוקת, כאמור, נוגעת להסכמת התובע לקבלת ההודעות האמורות.

22
23 6. כידוע, בתביעות לפי סעיף 30א לחוק התקשורת מוטלת חובת הראיה למתן הסכמה כאמור על
24 המפרסם (ראו רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ, פסקה ח' (פורסם בנבו, 20.4.2017);
25 רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד
26 עמית זילברג (פורסם בנבו, 14.6.2016)). לא מצאתי כי בענייננו הנתבע יצא ידי חובתו להוכיח
27 הסכמת התובע לקבלת ההודעות נשוא התביעה;

28
29 7. ודוק. הנתבע טוען, כי התובע השאיר פרטי התקשורת וסימן באופן אקטיבי באתר האינטרנט
30 wix-master, כי ברצונו לקבל דיוור באמצעות דואר אלקטרוני ומסרונים. לתמיכה בטענתו
31 צירף הנתבע צילום מסך מאתר האינטרנט המדובר וכן העתק מתוכן פנייתו של התובע (ראו
32 נספחים 2 ו-3 לכתב ההגנה המתוקן). דא עקא, לא צורף צילום מסך המתעד את עצם ההסכמה,
33 ומשכך אין באלה כדי ללמד כי התובע סימן באופן אקטיבי כי ברצונו לקבל דיוור, כנטען.
34 אוסיף, כי טענת הנתבע לפיה התובע לא יכול היה להשאיר את פרטיו אלמלא סימן את הסכמתו

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

1 לקבלת דיוור נטענה בעלמא וללא תימוכין; לא הוצג לבית המשפט קיומו המלא של מנגנון
2 ההרשמה באתר ו/או הוכחה כי מדובר באופן בלעדי להשארית פרטים. מה שהוצג לבית המשפט,
3 כאמור, הם צילום מסך מאתר האינטרנט המדובר וכן העתק מתוכן פנייתו של התובע, אך אלו
4 לא גובו בעדות המבהירה כי התובע לא יכול היה להשאיר את פרטיו אלמלא סימן את הסכמתו
5 לקבלת דיוור.

6
7 8. על מנת להתרשם אלו ראיות יכול היה הנתבע לשקול להביא בענייננו להוכחת טענתו כי פעל
8 כדין, ראוי להפנות לפסיקת בית המשפט בענין ת"ק (תביעות קטנות ת"א) 22190-09-12 מזן נ'
9 לוג טק תקשורת בע"מ, פסקה 9 (פורסם בנבו, 6.4.2014):

10 "היה אפוא על הנתבעת להבטיח התייצבות של עד רלבנטי
11 מטעמה – מומחה למחשבים או הגורם האחראי על תפעול
12 ואבטחת אתר האינטרנט של הנתבעת. הנתבעת הציגה מסמך
13 שהוגדר על ידי "אישור טכני / לתפעול מערכת", ערוך על ידי
14 הגב' דידי זהבי. לבית המשפט לתביעות קטנות נתונה הסמכות
15 לסטות מדיני הראיות (סעיף 62(א) לחוק בתי המשפט [נוסח
16 משולב], התשמ"ד-1984), אולם לא ניתן להתעלם מעצם
17 ההכרח בשמיעת עדות של גורם מקצועי בבית המשפט.
18 ה"אישור" שהוצג על ידי הגב' זהבי – ללא שהתאפשרה עדותה
19 – אינו מספק.
20 החשיבות של שמיעת עדות בעל מקצוע – על פני הסתמכות על
21 "אישור" בלבד – מתעצמת, כאשר מדובר בעדות בתחומי
22 טכנולוגיה, מחשבים, תכנות ואינטרנט. עדותה של הגב' זהבי
23 אמורה הייתה להוות חוליה מקשרת בין הזירה הטכנולוגית
24 לזירה המשפטית, ליתן הסבר הן על הראיות שהוצגו
25 (המתייחסות לרישום המקוון הנטען של התובעת באתר
26 האינטרנט DIRECT RSS) והן על האופן בו הן הושגו."
27

28 9. על כן, בהיעדר תשתית ראייתית למעט עדותו של הנתבע, המהווה עדות יחידה של בעל דין, לא
29 שוכנעתי כי הנתבע יצא ידי חובתו להוכיח כי התובע נתן הסכמתו או אישורו לקבלת דברי
30 'פרסומת', כנטען.

31
32 סעיף 30א(ג) לחוק – החריג לאיסור על שליחת דברי פרסומת ללא הסכמה

33 10. כאמור, הנתבע טוען, לחילופין, כי גם אם לא ניתנה הסכמה מראש של התובע, הרי שההודעות
34 נשלחו כדין, בהתאם לחריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק הקובע, כך:

35 "על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר
36 פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת
37 הנמען, בהתקיים כל אלה:
38 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר
39 או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם
40 הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת
41 מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

- 1 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב
 2 לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען
 3 לא עשה כן;
 4 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה
 5 למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).
 6

7 11. כידוע, נתבע הטוען לתחולת החריג הקבוע בסעיף 30א(ג), עליו להוכיח כי התקיים מכלול
 8 התנאים, שבגינם הותר לו לשלוח לנמען-התובע דבר פרסומת, גם ללא הסכמה מפורשת בכתב
 9 מצדו. כלומר, למרות שאיננו נדרש להביא ראיה להסכמה, הרי שעליו להראות כי הלקוח הנדון
 10 מסר לו מרצונו את פרטי התקשרותו; כי הובהר ללקוח שבכוונת העסק לכלול ברשימת תפוצה;
 11 כי ניתנה ללקוח הזדמנות לסרב להיכלל ברשימת התפוצה; כי הלקוח לא הביע התנגדות לכך;
 12 וכי דבר הפרסומת מקדם מוצר הדומה למוצר שלגביו הביע הלקוח עניין (ראו ע"א 534/17 לפיד
 13 נ' סלקום ישראל בע"מ, פסקה 21 (פורסם בנבו, 6.3.2019). לא מצאתי כי בענייננו הנתבע יצא
 14 ידי חובתו להוכיח התנאים הנדרשים;
 15

16 12. ודוק. גם אם אצא מנקודת הנחה כי במסגרת תקנון האתר הובהר לתובע שבכוונת הנתבע לכלול
 17 ברשימת תפוצה, וכי ניתנה לתובע הזדמנות לסרב להיכלל ברשימת התפוצה, הרי שהנתבע,
 18 בעצמו, מאשר בסעיף 7 לכתב ההגנה המתקן, כי דברי הפרסומת שנשלחו אל התובע אינם
 19 מתייחסים למוצר או שירות מסוג דומה למוצר או השירות שהתובע התעניין בהם מלכתחילה.
 20 ואמנם, בעוד שהתובע פנה אל הנתבע באמצעות אתר ייעודי, wix-master, לצורך הקמת אתר
 21 אינטרנט, הרי שההודעות נשלחו מאתר fly-guy, שהינו אתר הבית הראשי של הנתבע,
 22 ובמסגרתם הוצעו לתובע שירותי קידום אתרים, שירותי פרסום, שירותי סליקה, ועוד.
 23
 24

משלוח הודעת סירוב

25 13. מכל מקום, גם אם היה הנתבע מוכיח הסכמת התובע לקבלת דבר פרסומת, לפי ההסדר
 26 שבסעיף 30א(ב) לחוק, או לחילופין לפי ההסדר שבסעיף 30א(ג) לחוק, הרי שבהתאם להוראת
 27 סעיף 30א(ד)(1) לחוק רשאי הנמען, בכל עת, לשלוח למפרסם "הודעת סירוב"; היינו, "להודיע
 28 [...] על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל
 29 שניתנה".
 30

31 14. לנוכח ההודעה ששלח התובע לנתבע מיד לאחר קבלת הודעת דואר אלקטרוני מהנתבע, לפיה
 32 פנייתו התקבלה ותטופל בהקדם האפשרי, במסגרתה דרש מהנתבע: "הסר ומהר", היה על
 33 הנתבע להימנע ממשלוח הודעות נוספות לתובע. יש להדגיש, כי לא מצאתי לנכון לקבל את
 34 טענת הנתבע לפיה היה על התובע לבקש את הסרתו באמצעות לחצן "הסר", וכי משלוח הודעה
 35 כאמור נעשה בחוסר תום לב. ודוק. כב' השופט סולברג עמד לאחרונה ברע"א 4704/20 יונתן

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

1 בן-עמי נ' **FACEBOOK IRELAND LTD**, פסקה 22 (פורסם בנבו, 9.2.21) על אפשרותו של
2 הנמען לשלוח הודעת סירוב באמצעות דואר אלקטרוני, כפי שנשלחה אליו, או בכתב, כרצונו,
3 ובמילותיו:

4 סעיף 30א(ד)(1) קובע, כי "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך
5 שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען", וסעיף
6 30א(ה)(ג)(1) לחוק מחייב את המפרסם לציין בדבר הפרסומת
7 גם את "זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור
8 בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא
9 פשוטה וסבירה בנסיבות העניין..."... "הוזה אומר, בידי הנמען
10 הברירה אם לשלוח את הודעות הסירוב "בכתב", או באופן שבו
11 קיבל אותן. המפרסם נדרש אמנם להעמיד דרך "פשוטה
12 וסבירה" למשלוח הודעות סירוב, אך זאת מבלי לגרוע מזכותו
13 של הנמען לשלוח את ההודעה בדרך המתאימה לו. העובדה
14 שניתנה בידי יונתן האפשרות לשלוח הודעת סירוב באמצעות
15 לחיצה על לחצן ה'הסר', איננה גורעת אפוא מזכותו לשלוחה
16 באמצעות דואר-אלקטרוני, כפי שנשלחה אליו, או בכתב,
17 כרצונו."
18

19 15. ובהמשך, בפסקה 24:

20 "כלל, שמורה לו, לנמען, הזכות לשלוח הודעת סירוב בדרך שבה
21 קיבל את דברי הפרסומת; או בכתב, כטוב בעיניו. לחיצה על
22 לחצן 'הסר' כאופציה יחידה, לא רק שאפשר שאינה מוכרת
23 ופשוטה לחלק מהנמענים, הרי שממילא איננה יכולה לאיין את
24 זכותם-זו. הדבר מתחייב מלשון חוק 'הספאם', ומתכליתו
25 כהסדר המבקש להפחית את המטרד, ולהוריד 'כאב ראש' מן
26 הנמען."
27

28 16. אמנם, כב' השופט סולברג הדגיש, כי על הנמען לעשות שימוש בזכות הסירוב בתום לב, אלא
29 שבענייננו, כאמור לעיל, עולה בבירור כי הודעת הסירוב ששלח התובע לנתבע התקבלה אצל
30 הנתבע, וכי הנתבע הבין את משמעותה, שכן השיב: "להסיר ממה ירון? בסה"כ קיבלת תשובה
31 שפנייתך התקבלה...". ניכר, אם כן, כי הנתבע הבין שהתובע מבקש כי הנתבע יסיר אותו
32 מרשימת הדיוור. מקום שבו המשיך הנתבע לשגר לתובע הודעות לאחר דרישתו כאמור, נמצא
33 הוא מפר את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק.

34 17. לאור כל האמור, אני קובעת כי הנתבע הפר את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק.
35

36
37
38
39
40

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971-05 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

תובע סדרתי

1
2 18. פרק נכבד מסיכום טיעוניו הקדיש הנתבע להיות התובע "תובע סדרתי".

3
4 19. כב' השופט רובינשטיין התייחס ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (פורסם בנבו,
5 2014.7.27) (להלן: הלכת גלסברג) לקושי שעשוי לעורר החוק כתמריץ יתר של תובעים פרטיים,
6 ולעניין זה הבהיר, כך:

7 "אין זה פלא כי יש אשר אולי יראו בכך מקור הכנסה נאה
8 בטרחה מועטה. [...] הדבר עודו בא בגדר שירות לאינטרס
9 הציבורי ולתכלית החקיקה, שהיא צמצום תופעת ה-spam.
10 אולם, אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול דעתם של בתי
11 המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל, כי תובע פלוני מייצר
12 תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות
13 רווח אישי, ועל כן לתקבל תביעתו בשיעור מופחת".
14

15 20. על כן, וברוח הלכת גלסברג, אני סבורה כי עצם העובדה שתובע הוא "תובע סדרתי", אין בה,
16 כשלעצמה, כדי לפגום בתום ליבו. אוסיף, כי דווקא פנייתו של התובע לנתבע, מיד עם קבלת
17 דבר הדואר האלקטרוני הראשון ודרישתו "הסר ומהר" אינה מתיישבת עם טענת הנתבע לפיה
18 התובע "טומן מלכודת לעסקים עצמאיים, ממתין כעכביש על קוריו על מנת שאלה יפלו
19 במלכודת. ממתין עוד ועוד לאסוף הודעות על מנת לנפח את תביעתו ולבסוף תובע מהם אלפי
20 שקלים", שהרי אם כך היו פני הדברים, כי אז לא היה מאפשר התובע לנתבע להסיר אותו
21 מרשימת הדיוור מיד עם משלוח ההודעה הראשונה.

22
23 21. על רקע האמור, לנוכח תכלית החוק ולאור הפסיקה בנושא זה, ובכלל זאת הפסיקה שאליה
24 הפנה הנתבע בסיכומיו, לא מצאתי כי יש בעובדה שהתובע הינו בבחינת "תובע סדרתי" המגיש
25 תביעות רבות על פי החוק כדי לשמש לחובתו מקום בו תביעתו מוצדקת. עם זאת, משקבע בית
26 המשפט העליון במסגרת הלכת גלסברג, כי שיקול זה הינו שיקול לגיטימי להפחתת גובה
27 הפיצוי, מצאתי לנכון להתחשב בו במסגרת קביעת גובה הפיצוי לתובע.

גובה הפיצוי

28
29 22. משנמצא כי הנתבע הפר את הוראות החוק, נותר להכריע בגובה הפיצוי. החוק מעניק לצרכן
30 אפשרות לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק בשיעור של עד 1,000 ש"ח, בגין כל הודעת פרסום שנשלחה
31 בניגוד לחוק. בעניינינו, המדובר במשלוח 11 הודעות דואר אלקטרוני ו-4 הודעות לטלפון הנייד.
32 אני מוצאת כי ההודעה הראשונה שנשלחה אינה בבחינת ספאם, כי אם מענה לפניית התובע.
33 אולם, לא יכולה להיות מחלוקת ביחס ל-14 ההודעות המאוחרות לה.
34
35

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

23. החוק קובע את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לקבוע את שיעור הפיצוי, כמפורט בסעיף 30א (י)(3) לחוק:

"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
(ג) היקף ההפרה".

24. אמת המידה לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין שיגור דבר פרסומת לפי החוק התוותה בהלכת גלסברג וברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (פורסם בנבו, 4.8.2014). נקבע, כי על בית המשפט לשים לנגד עיניו את תכליות החוק: אכיפה, הרתעה יעילה ועידוד הגשת תובענות, מצד אחד, והקפדה שהפיצוי יהיה מידתי ולא מעבר לנדרש לשם הגשמת אותן תכליות, מצד שני. נקבע, כי הפיצוי נועד לכוון את התנהגות המפרסם באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. נקבע, כי לשם כך על בית המשפט לשקול שני סוגי שיקולים; הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את התנהגות המפרסם, את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו), את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע, ואם מדובר בהפרה חוזרת ונשנית. נקבע, כי כמות ההודעות שנשלחה גודרת את תקרת הסכום שניתן לפסוק, אך מעבר לכך היא שיקול אחד מבין מכלול השיקולים האמורים. הסוג השני עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק.

25. במקרה שלפניי, יש להביא בחשבון, במסגרת הנסיבות לחומרה, את העובדה שמיד עם קבלת ההודעה הראשונה, התובע ביקש שיופסק משלוח הודעות הפרסום, אך הנתבע התעלם מבקשתו ונמנע מלהסירו. זאת ועוד, ההודעות שנשלחו מקורם באתר אחר של הנתבע ולא באתר שבשירותיו התעניין התובע. במסגרת הנסיבות לקולה יש להביא בחשבון שהנתבע שיגר דברי פרסומת לנמען שהתעניין בשירותיו. רוצה לומר, התובע ידע, אפוא, את זהות השולח, ההודעות אינן מסוכנות, והתובע יכול להסיר את עצמו מרשימת התפוצה; בנוסף, יש ליתן משקל, כנסיבה לקולה, לכך שהנתבע מודע להוראות החוק ופועל לפיהן באופן הרגיל, וכי לא נסתרה הטענה כי הנתבע לא נתבע בגין דיוור לא מורשה בעבר, ועל כן השיקול ההרתעתי להישנות מקרים דומים פוחת בעינינו. באשר לשיקול של עידוד הנמען למימוש זכויותיו, הרי שאין התובע זקוק לעידוד למימוש זכויותיו, באשר הינו מודע להן היטב ופועל למימושן בעקביות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-05-43971 מאירי נ' ברנע

תיק חיצוני:

1 26. לאור השיקולים המפורטים לעיל מצאתי כי פיצוי כולל בסך 4,000 ₪ הינו הולם וסביר
2 בנסיבות העניין.

3
4 סוף דבר

5 27. התביעה מתקבלת בחלקה.

6
7 הנתבע ישלם לתובע סך 4,000 ₪ בתוספת הוצאותיו בגין ההליך בסך 1,800 ₪.

8
9 בפסיקת ההוצאות הבאתי בחשבון את גובה האגרה ששולמה. עוד הבאתי בחשבון, כי באופן
10 חריג אפשר בית המשפט לנתבע, במהלך ישיבת קדם המשפט, להגיש תצהיר תמיכה לכתב
11 ההגנה ומסמכים נוספים לביסוס הגנתו, כאשר בפועל הגיש הנתבע כתב הגנה מתוקן לתיק,
12 אשר הצריך הגשת כתב תשובה, וכי כתוצאה מכך התקיימה ישיבת קדם משפט נוספת, תוך
13 בזבוז זמן שיפוטי יקר ערך. לבסוף, הבאתי בחשבון כי התקיימה ישיבת הוכחות שכללה
14 סיכומים בעל-פה.

15
16 בסה"כ ישלם הנתבע לתובע סך 5,800 ₪ וזאת בתוך 30 ימים מהיום, שאחרת יישא הסכום
17 הפרשי הצמדה וריבית כדין.

18
19 זכות ערעור כחוק.

20
21 המזכירות תואיל להמציא את פסק הדין לצדדים.

22
23 ניתן היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

24
25
26
מיכל בר, רשמת בכירה